

Landskap: Skåne Upptecknat av: Karna Andersson
 Härad: Fläsjö Adress: T. Karaby 4. Dösjädra
 Socken: T. Karaby Berättat av:
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1863 i T. Karaby socken

Uppteckningen rör Solsken och arvar s. 1

Måne och stjärnor " 3

Snö och is " 4

Frost och åska " 5

Vad jag minns, vill jag uppteckna
utan ersättning.

Om värmedallring i luften sa di gamle: ju tror Lockas
e nede o dröjer mä fausen i da.

När solen baddar redit varmt, e di ente alltid så rätt
o legga nede på marken o laga o gallra beder i solgassud.
När de e lynt o bedren faller rätt när på ryggen, kan
di snart få solsting, om ente helser e redit starkt.

Men sa kan de ju rätt som de e komma en komamveng
som river opp vänn o mög, sa di kan knufft se.

O de svalar de ju au litla, men de e di bäst o spotta ett
tag, får de va en trollpacka som kom farandes.

O da kan de hända de bli snart ombätte på vär,
o börjar de o regna från åsten blir de stort regn, en rekti radd-
blöda som folk tärker om när de har vadd tourevär länge.

Men de kan ässe bli regnvar en längre tid mä skurar,
"ty illingavär o häringsträtta de tar allti slut."

Men när de do har vadd molid o regned en tid, börjar
folk o titta ätte valken igen, o när de molnen delar

Ne so maed, so darr bler so stor blaw klarning som
ste par sjamantlajser, do bler de snart grannt wän igen.
Solen drar rejn, när molnen pyns liksom stimsniga
kring den. O när molnen mot krätten liksom delar solen
i två solar, blir de bäst. Är där en molnvägg i väster
när solen går ner, do går solen i sänk, o betyder regn.
Är himlen mycke röd vid solnedgången, blir det storm.
Men är endast solen röd o rund vid nedgången,
do bler de warmt i morron ässe. Stimer solen på
västanmoln om morgonen, do bler de rejn engan krätt.
När det en vinterkväll står en mörk molnvägg
i väster blir det stark vintur oic glatta väja,
Ty när di svärtar valmal i Danmark, får di
sko hästa i Skanne.

När månen ej är riktigt klar, utan synes som i
dimma, säges det: de ryger i månen de blir de snart borta.
Olika ägar (mångärd) betyder stort arv, o stor ägar
lided arv. Liggande måne betyder storm. Hört av
en Karlshamnsla: "liggande måne stände maträs,
stände måne liggande maträs". Folk ska inte hålla
bröllop i tomma när (nidan) får de får de ett tomt
spis-kammars.

När en stjärna fallt så sades: nu gick en ängel till Gud.
När stjärnorna tynna särskilt starkt, säges det bli
sträng vinter. eller när de se löna ud, millar de i luften
o blir my eller stenevär (tö). Omian kallades flätterocken
• vättel de tre wise männen, o de tre små stjärnorna
i rad kallades: Jakobs staf.

När de regnar o snöar på en gång, o de snyplabb.
Men när snön är våt o kommer i stora flager, o fastnar
på fönstret o väggar, da blaskar de på, o den snygan blir
inte gammal får da blir de snart tö. När de fryser
hårt o blåser lätt, kan de bli pengsnö, liksom hajl
ella små grupe. Men när da ska komma men sny
stånar de gerna i loftet. O de kan bli sadlent snyfog,
so da kan braka när so men sny på snöna timma,
so de kan ^{bl}redit snyfjöt o fyga iho stora snydröjir, o
bli bevärdit o komma fram på väjarna.

Lanmen skär is som blir om natten på vassfloana
på väjarna, kallas skradis. Långa istappa på
takskägget, betyder lant born te sommaren.

Om frost sin di: de har frösed i natt så märken
i haur. Men när de fryser länge, så går tjälven
djäppt i jöven. För hette den sjunde Mass Perpetua
o de va Per må den hede stenen, Ty sin toade det lika
mycke underifrån som ovanifrån, so da skulle tjälven
gå i jöven.

Om rimfrost sa di: de rimmar, de e rimmed i da.

Spika o blict hette: tordön o ljuna. O de va Tar
som va nde o bände må sina bocka, o när han
svängde må sin hammare ljuna de.

Torntidet kallades billaglimm.